

האגדה על הסביון

כאשר נוצרו הפרחים, לא שפר גורלו של הסביון. אומנם הוא פרח בצהוב באביב - אבל פרחיו של הסביון היו זעירים.

כאן פרח היה צינורית יחידה ודקיקה, והפרחים הצינוריים הזעירים היו מפוזרים בודדים על כל ענפי הסביון.

היו חרקים נמשכים אל הסביון, אך לא הצליחו לנחות ולעמוד על הפרחים; כה זעירים הם היו!

כאן שאר הפרחים נהנו מביקורי החרקים, שהעבירו אבקה מפרח לפרח. כאן הפרחים הופרו והתחילו להבשיל זרעים. ורק הסביון נותר פורח בלי ביקורי חרקים, בלי הפריה ובלי יכולת להכין זרעים.

צחקו עליו כל הצמחים: "איזה פרח הוא זה, שאינו מסוגל לארח חרקים... חה חה חיי!"

נעצב הסביון, גבעוליו שחו, עליו נסדקו ונגזרו וקול בכיו עלה למרומים. נדעק המלאך אשר על הפרחים, ירד אל הסביון ושאל אותו ברוך: "מה מצחיק אותך? מה מכאיב אותך, שקול בכיך היש ארומים ומזעזע את השמיים?"

"הפרחים שלי... בגדלים..." התייפח הסביון והסביר, אך קולו נחנק בכי שהלך והתגבר.

"מה רע בפרחיק - צבעם הצהוב זוהר למרחוק, רבים הם עדין ספור, ולבטח מבקרים אותם המוני חרקים!"

לא הבין מלאך הפרחים את טענותיו של הסביון. "שאל את הדבורים, הפרפרים ושאר החרקים, אמר הסביון והתחיל להירגע, כי הבין שיש מי שמתעניין במצבו ומנסה לעזור לו.

עוד הסביון מדבר, ודבורה וידידה הפרפר הגיעו בזמזום ורפרוף. ראו את המון פרחי הסביון, ניסו שוב לנחות ולעמוד, כל חרק על פרח, ולא הצליחו. כה קטנים היו הפרחים.

"הנה ראיתך?" שאל הסביון את המלאך, "פרחי אמנם מושכים את החרקים, אך הם כל כך קטנים עד שאינם מסוגלים לארח אותם ושוב החל הסביון להתייפח. והצמחים השכנים חזרו לעגול או ולגלגל עליו.

"למרות רצוני לא אוכל לעזור לך..." נאנח המלאך, "כי בורא הצמחים החליט שמספר הפרחים, צורתם וגודלם יהיו קבועים לכל צמח וצמח,

תנועת הצופים העבריים בישראל (ע"ר) ♦ www.zofim.org.il ♦

הנהגת החוף ♦ הרצל 47, ראשון לציון ♦ טל - 03-6036688 ♦ פקס - 03-6036699
♦ hahof@zofim.org.il

ואסור אי אשנות את המצב... זא אוכז אהזיף את פרזחיק: הם חייבים אהישאר בגזרם ובצורתם הצ'ינוורית..."

שמעה הזבורה את הזכרים, ובחכמת הזבורים הצ'עה: "יש אי רעיון! זמזמה, תוק שהיא מחזיקה ונופזת מפרח הסביון הזעיר,

" אוזי תנסה זחבר את הפרחים אצרוורות המורכבים מפרחים זעירים רבים?" ס"מה הזבורה זכריה ועפה עם יזיהה הפרפר אפרח אדום וגזול.

" הצעה זא כ"כ מוצזחת..." התאונן הסביון, אך המזאק שזו צווקא התזיהב: " יש משהו בהצעת הזבורה. חכמה היא ובעזת ניסיון במזע עם פרחים... הנה, אנסה זבצע את הצעתה..." והמזאק נזע וזיטז באזבעו את הפרח הזעיר, ועוז פרח ועוז אחז... ונזיעה ועוז נזיעה, וכז פרח שחש את הזיטז, התקרב וניצמד אפרח הקרוב אזיו.

זא חזז זמן רב, והסביון היה אצמח הנושא פרחים רבים גזוזים, וכז פרח מורכב מצ'ינווריים קטנטנים. ראתה זאת הזבורה והזיע עם הפרפר, יזיהה, אז הסביון. נחתנו אז הפרחים, מצצו צוז צהבהב, זזזו אבקה צהובה וגם התזכזכו מהאבקה. עתה עפו אסביונים אחרים וחזרו טוב אסביון- העבירו אבקה מפרח סביון מורכב אחז אפרח סביון אחר. ופרחי הסביון החזו אהכין זרעים ככז הפרחים. אכז הסביון זכר את רע זבם שז הצמחים, שזעזו אז כשהיה במצוקה. מ'ז שזז אשונות צהובים מפרחיו, והושיט אותם בזזז אז מוז הצמחים- " הנה, אז מה תצחקו עתה?

הרי גמ אי פרחים גזוזים!" והמזאק, שראה מרומים את מעשיו שז הסביון, קרא:

" בשז הגאוותנות שזק יישארו הזשונות שזק מושטים ושזופים אעוזאמים!" וכך עז היום, כז פרח סביון מורכב מפרחים צ'ינווריים רבים וזעירים, וזשונות צהובות עזטרות את הפרח סביב סביב.

◆ www.zofim.org.il ◆ (ע"ר) תנועת הצופים העבריים בישראל

הנהגת החוף ◆ הרצל 47, ראשון לציון ◆ טל- 03-6036688 ◆ פקס- 03-6036699
 ◆ hahof@zofim.org.il